

Danielin kirja – kahdeksankymmentäkuusi

प्रवचनात्मक उद्घाटन: ज्ञान की वृद्धि और आधी रात की पुकार के संदेश को समझना

Jeff Pippenger

2024-02-19

Käsitlemme ensimmäisen ja kolmannen enkelin liikkeiden välistä rinnakkaisuutta ymmärtääksemme paremmin, mitä tiedon lisääntyminen vertauskuvallisesti edustaa, kun se avataan lopun aikana. Pyrimme osoittamaan, että se merkitsee totuuden voimistuvaa lisääntymistä, joka lopulta huipentuu myöhäissateena, joka on Keskiyön huudon sanoma. Vertauskuvana ”tiedon lisääntyminen” on peräisin Danielin kirjasta, ja siellä se määritellään profeetalliseksi tiedoksi, joka koettelee ja synnyttää kaksi palvojen luokkaa.

Ja hän sanoi: Mene, Daniel, sillä nämä sanat pysyvät suljettuina ja sinetöityinä lopun aikaan asti. Monet puhdistetaan, valkaistaan ja koetellaan; mutta jumalattomat tekevät jumalattomasti, eikä yksikään jumalattomista ymmärrä; mutta viisaat ymmärtävät. Daniel 12:9, 10.

Vuonna 1989 sinetöimättiin „tiedon lisääntyminen”, joka lopulta osoittaa kaksi palvojen luokkaa. Nämä kaksi luokkaa havainnollistetaan siinä yhteydessä, kuinka ne suhtautuvat myöhäissateen sanomaan. Jumalattomat eivät tunnista eivätkä vastaanota myöhäissadetta, mutta viisaat tunnistavat ja vastaanottavat sen. Sen tähden jumalattomat eivät näe, milloin myöhäissade alkaa langeta, ja se alkoi langeta, kun kansat vihastuivat 11. syyskuuta 2001. Olemme puhuneet Laodikean adventismin johdolle, sellaisena kuin se esitetään Hesekielin luvuissa kahdeksan ja yhdeksän sekä myös Jesajan luvussa kaksikymmentäkahdeksan. Jesajassa ”pilkkaajat” ovat ”tehneet valheen” ”turvukseen” ja ”kätkeytyneet” ”petoksen suojaan”.

Sentähden kuulkaa Herran sana, te pilkkaajat, jotka hallitsette tätä kansaa, joka on Jerusalemissa. Koska te olette sanoneet: Me olemme tehneet liiton kuoleman kanssa, ja tuonelan kanssa meillä on sopimus; kun tulviva vitsaus käy lävitse, ei se ulotu meihin; sillä me olemme tehneet valheesta turvamme, ja petoksen suojassa me olemme piiloutuneet. Jesaja 28:14, 15.

Viimeisten päivien muinaiset Jerusalemin miehet eivät läpäise ”levon ja virvoituksen” koetusta, jota kuvaa ”käsky käskyn päälle” -menetelmä ja joka sallii viisaiden tunnistaa viimeisten päivien myöhäissateen Miller-liikkeen historian myöhäissadetta koskevan historiallisen havainnollistuksen kautta. Se profeetallinen tuntomerkki, jota Jesaja kohdassa korostaa ”pilkkaavista miehistä”, on valhe ja petos, joiden alle he kätkeytyivät ja jotka he tekivät turvapaikakseen. Sen vuoksi myöhäissateen sanoman koetuksen yhteydessä (sen levon ja virvoituksen, jota he eivät tahtoneet kuulla) muinaiset Jerusalemin miehet ovat ottaneet vastaan valheen.

Viimeisen sateen sanoma saapuu väittelyn yhteydessä, kuten Habakukin kirjan toisessa luvussa esitetään, kun siellä oleva vartija kysyy Jumalalta, mitä hänen tulisi vastata historiansa ”väittelyssä”, sillä toisen luvun ensimmäisessä jakeessa sana ”ojennettu” merkitsee ”väiteltä vastaan”.

Minä seison vartiopaikallani, asetun varustukselle ja tähystän nähdäkseni, mitä hän minulle puhuu ja mitä minun on vastattava, kun minua nuhdellaan. Habakuk 2:1.

Viisaat esittävät myöhäissadetta koskevan väittelyn aikana ne totuudet, joita kuvaavat Millerin jalokivet ja jotka ovat myös niitä perustavanlaatuisia totuuksia, jotka milleriläiset tunnistivat, vahvistivat ja esittivät. Nuo totuudet kuvataan Kristuksena, iankaikkisena Kalliona.

”Olkoon ne, jotka seisovat Jumalan vartijoina Siionin muureilla, miehiä, jotka voivat nähdä vaarat ennen kansaa — miehiä, jotka voivat erottaa totuuden erehdyksestä, vanhurskauden vääryydestä.

”Varoitus on annettu: mitään ei saa päästää tulemaan sisään, mikä horjuttaisi sen uskon perustusta, jonka varaan olemme rakentaneet siitä asti, kun sanoma tuli vuosina 1842, 1843 ja 1844. Minä olin tässä sanomassa mukana, ja siitä asti olen seisonut maailman edessä uskollisena sille valolle, jonka Jumala on meille antanut. Me emme aio siirtää jalkojamme pois siltä perustalta, jolle ne asetettiin, kun päivä päivältä etsimme Herraa vakavassa rukouksessa, valoa etsien. Luuletteko, että voisin luopua siitä valosta, jonka Jumala on minulle antanut? Sen tulee olla kuin iankaikkinen kallio. Se on ohjannut minua siitä asti, kun se annettiin.” Review and Herald, 14. huhtikuuta 1903.

Muinaiset miehet esittävät väärän myöhäissateen sanoman, jota Jesaja kuvaa ”valheeksi” ja petokseksi. Hesekielin kahdeksannessa luvussa on historia, joka osoittaa ajan, jolloin Jerusalemin muinaiset miehet kumartavat aurinkoa, ja heidät asetetaan vastakkain niiden kanssa, jotka seuraavassa luvussa saavat Jumalan sinetin. Kolmas kauhistus (sukupolvi) edustaa väärää myöhäissateen sanomaa, jota kuvaa ”itku Tammusin tähden”. Adventismin kolmannessa sukupolvessa, joka alkoi vuonna 1919, tuotiin esiin ”valhe” yhteydessä siihen väärään evankeliumiin, jonka W. W. Prescott esitti julkisesti vuoden 1919 raamatunkonferenssissa. Tuo ”valhe” on kolmannen sukupolven erityinen aihe, ja tuo ”valhe” on väärän myöhäissateen sanoman väärä perustus, jota kuvaa ”itku Tammusin tähden”.

On tärkeää käyttää aikaa sen ”valheen” täsmälliseen tunnistamiseen profetiassa, sillä juuri ”valhe” on pääasiallinen syy siihen, ettei laodikealainen adventismi kykene näkemään tiedon lisääntymistä vuonna 1989. ”Valhe” on se, että Danielin kirjassa oleva ”jokapäiväinen” edustaisi Kristuksen pyhäkköpalvelusta. ”Jokapäiväisen” profeetallinen soveltaminen Kristuksen pyhäkköpalvelukseen on väärä ja virheellinen profeetallinen sovellus, mutta ”valhe” ei ole pelkästään ”jokapäiväisen” väärän tunnistamisen osoittaminen profeetalliseksi symboliksi; se merkitsee myös ”valhetta”, jonka mukaan sisar White oli samaa mieltä tämän väärän sovelluksen kanssa, ja sitten tämän valheellisuuden käyttämistä virheellisen sovelluksen vakiinnuttamiseksi vahvistetuksi totuudeksi.

Danielin yhdestoista luvun kuuden viimeisen jakeen oikea ymmärrys on esikuvallisesti ilmaistu jakeissa kolmekymmentä–kolmekymmentäkuusi, ja kun sisar White yksilöi Danielin yhdentoista luvun täydellisen täyttymyksen, hän toteaa, että jakeissa kolmekymmentä–kolmekymmentäkuusi kuvatun kaltaiset tapahtumat ”toistuvat”.

”Jatkuvan” väärän määritelmän käyttäminen tuottaa väärän historiallisen rakenteen. Danielin kirjan yhdestoista luku, jakeet kolmestakymmenestä kolmeenkymmeneenkuuteen, sisältää ”jatkuvan”

poistamisen. ”Jatkuva” on joko milleriläinen tulkinta tai Prescottin ja Daniellsin tulkinta. Sen mukaan, kumpi tulkinta valitaan, muodostuu kaksi erilaista historiallista rakennetta.

Ja hänen puolellaan on oleva sotajoukkoja, ja ne saastuttavat voiman pyhäkön, poistavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat hävityksen kauhistuksen. Daniel 11:31.

Inspiraation mukaan tässä jakeessa kuvattu profetallinen historia, mukaan lukien jae kolmekymmentä sekä jakeet kolmekymmentäkaksi–kolmekymmentäkuusi, on määrää toistua Danielin kirjan yhdestoista luvun jakeissa neljäkymmentä–neljäkymmentäviisi.

”Danielin kirjan yhdenentoista luvun profetia on lähes saavuttanut täydellisen täyttymyksensä. Suuri osa siitä historiasta, joka on tapahtunut tämän profetian täyttymykseksi, tulee toistumaan. Kolmannessakymmenennessä jakeessa puhutaan vallasta, joka ’murehtii, [Daniel 11:30–36 quoted.]

”Näiden sanojen kuvaamien kaltaisia tapahtumia on oleva.” Manuscript Releases, numero 13, 394.

Jae, jossa kohtaamme ilmauksen ”jokapäiväinen”, on jae kolmekymmentäyksi.

Ja sotajoukot asetetaan hänen puolelleen, ja ne saastuttavat väkevän pyhäkön, poistavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat hävityksen kauhistuksen. Daniel 11:31.

Jakeen ”käsivarret” nousevat ”hänen puolellaan”. ”Käsivarret” ovat valta, niin kuin myös se, jonka puolesta ne ”nousevat”. Jakeessa juuri ”käsivarret” ”seisovat hänen puolellaan”, ja ”käsivarret” ”saastuttavat voiman pyhäkön”, ja ”käsivarret” ”ottavat pois jokapäiväisen”, ja myös ”käsivarret” ”asettavat hävityksen kauhistuksen”. Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua tarkasteltaessa lohikäärme, joka on pakanallinen Rooma, antaa paaviudelle kolme asiaa.

Ja peto, jonka minä näin, oli leopardin kaltainen, ja sen jalat olivat kuin karhun jalat, ja sen suu kuin leijonan suu; ja lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan. Ilmestys 13:2.

Pantterin kaltaiseksi pedoksi sisar White tunnistaa paavikunnan, ja kahdennessatoista luvussa sisar White osoittaa, että lohikäärme on sekä Saatana että myös pakanallinen Rooma.

”Näin ollen lohikäärme, ensisijaisesti, edustaa Saatanaa, mutta toissijaisessa merkityksessä se on pakanallisen Rooman vertauskuva.” Suuri taistelu, 439.

Ilmestyskirjan kolmastoista luvun toisessa jakeessa pakanallinen Rooma antoi paaviudelle sotilaallisen voimansa, ”aseensa”, alkaen frankkien (Ranskan) kuninkaasta Kloviksesta vuonna 496. Pakanallinen Rooma antoi paavilliselle Roomalle valtansa istuimen vuonna 330, kun keisari Konstantinus jätti Rooman kaupungin ja siirsi keisarillisen Rooman pääkaupungin Konstantinopolin kaupunkiin. Pakanallinen Rooma antoi paaviudelle siviilivallan vuonna 533, jolloin Justinianus antoi säädöksen, jossa paavius määriteltiin kaikkien kirkkojen pääksi ja harhaoppisten ojentajaksi.

Jakeessa kolmekymmentäyksi ”käsivarret”, jotka nousevat esiin, ovat pakanallisen Rooman sotavoimat, jotka nousivat paaviuden tueksi alkaen Kloviksesta vuonna 496. Tämän teon vuoksi paavius nimittää Ranskaa katolisen kirkon ”esikoiseksi” ja toisinaan ”katolisen kirkon vanhimmaksikin tyttäreksi”. Jakeessa kolmekymmentäyksi, sen jälkeen kun Konstantinus sääti sunnuntailain vuonna 321 ja siirsi sitten pääkaupungin Rooman kaupungista Konstantinopolin kaupunkiin vuonna 330, aiemmin voittamattomana pidetty valtakunta alkoi murentua, kun Ilmestyskirjan kahdeksannen luvun neljä ensimmäistä pasuunavaltaa aloittivat jatkuvan sodankäynnin Rooman valtakuntaa vastaan. Barbaarien ja Genserikin toteuttamien hyökkäysten kohteena oli Rooman kaupunki, joka ennen vuotta 330 oli ollut Rooman valtakunnan ”voiman pyhäkkö”. Vuodesta 330 eteenpäin tunkeutuvien barbaarien sodankäynnin tuli ”saastuttaa voiman pyhäkkö”, kunnes pakanallisen Rooman ”käsivarret” nousisivat paaviuden tueksi, alkaen vuodesta 496.

Pakanallinen Rooma ei ainoastaan antanut paavilliselle vallalle kolmea asiaa — sotilaallisen voiman, siviilivallan ja Rooman kaupungin istuimen — vaan se myös poisti paavilliselta Roomalta kolme sarvea.

Minä tarkastelin sarvia, ja katso, niiden keskeltä nousi esiin toinen pieni sarvi, jonka tieltä kolme ensimmäisistä sarvista reväistiin juurineen pois; ja katso, tässä sarvessa oli silmät kuin ihmisen silmät sekä suu, joka puhui suuria sanoja. Daniel 7:8.

Ne kolme sarvea, jotka oli määrä ”temmata pois” Danielin kirjan seitsemännessä luvussa, edustivat kolmea päävaltaa, jotka vastustivat paavikunnan nousua valtaan. Viimeinen noista kolmesta sarvesta poistettiin, kun gootit ajettiin pois Rooman kaupungista vuonna 538. Heidät karkotettiin kaupungista pakanallisen Rooman ”käsivarsien” toimesta, sillä noiden ”käsivarsien” oli määrä asettaa paavikunta (hävityksen kauhistus) tuolloisen tunnetun maailman valtaistuimelle vuonna 538.

Danielin yhdestoista luvun kolmaskymmenesensimmäinen jae osoittaa neljä asiaa, jotka ”käsivarsien” (pakanallisen Rooman) oli määrä tehdä. Niiden oli määrä ”nousta” paavinvallan tueksi, niin kuin ne tekivät vuonna 496. Niiden oli määrä saastuttaa ”voiman pyhäkkö”, kuten ilmenee niistä sotilaallisista taisteluista, joita käytiin Rooman kaupungissa noin kahden vuosisadan ajan. Niiden oli määrä ”asettaa” paavivalta maan valtaistuimelle vuonna 538, ja niiden oli myös määrä ”ottaa pois jokapäiväinen”.

Jakeessa ”ottaa pois” käännetty hepreankielinen sana (sur) merkitsee ”poistaa”. Vuoteen 508 mennessä Rooman valtakunnassa ollut pakanuuden vastustus, joka oli toiminut estääkseen paaviuden nousun valtaan, oli täysin alistettu tai eliminoitu.

”Jatkuvan” tunnistaminen Kristuksen pyhäkköpalvelukseksi on väärä sovellus, mutta se varsinainen työ, joka Laodikean adventistien historiassa suoritettiin ja joka tunnisti tuon väärän sovelluksen totuudeksi, perustui tiettyyn ”valheeseen”, joka toteutui adventismin kolmannessa sukupolvessa. Sisaren Whiten ohje, että jakeiden kolmekymmentä–kolmekymmentäkuusi historia tulee toistumaan Danielin yhdentoista luvun lopullisessa täyttymyksessä, teki ”pilkkavien miesten”, jotka hallitsevat Jerusalemiä, mahdolliseksi asettaa jakeelle kolmekymmentäyksi

tulkintaa samalla hylkäämättä Profetian Henkeä.

„Pilkkamiehet” opettavat, että paavius poisti oikean ymmärryksen Kristuksen palvelutyöstä pyhäkössä ottamalla käyttöön paavillisen messun, joka on Kristuksen taivaallisessa pyhäkössä tekemän työn väärennös. Jos tämä olisi ”jokapäiväisen” todellinen merkitys, silloin jakeessa kolmekymmentäyksi esiin nousevat ”asevoimat” olisivat paavius, sillä jakeen kieliopillinen rakenne vaatii, että ”asevoimat” ovat se valta, joka ottaa pois ”jokapäiväisen”.

Pitääkseen yllä satutarinaansa he väittävät, että paavius (asevoimat) saastutti Kristuksen taivaallisen pyhäkön. Heprean sana, joka on käännetty ilmauksessa ”voiman pyhäkkö (miqdash)”, tarkoittaa joko pakanallista pyhäkköä tai Jumalan pyhäkköä. Jos Daniel olisi halunnut ilmaista, että paavius oli saastuttava Jumalan pyhäkön, hän olisi käyttänyt heprean sanaa ”qodesh”, joka voi tarkoittaa ainoastaan Jumalan pyhäkköä. Missä siis on Raamatussa tai Profetian Hengessä merkitty muistiin, että paavius olisi koskaan saastuttanut tai koskaan saastuttaisi taivaallisen pyhäkön?

Varmasti kristittyjen synnit on merkitty taivaallisen pyhäkön kirjoihin, mutta tämä esitystapa ei tarkoita, että Jumalan pyhäkkö olisi saastutettu. Pyhäkön puhdistaminen kuvasi niiden pyhäkössä sijaitsevien muistokirjojen puhdistamista. Lisäksi paavillinen valta ei ole koskaan ollut kristillinen, joten sitä ei ole koskaan merkitty tutkivan tuomion kirjoihin. Ainoa paaviutta varten osoitettu tuomio on Jumalan vihan toimeenpaneva tuomio.

”Myös käsivarsien” tuli ”asettaa hävityksen kauhistus”; mikä valta tämä siis olisi? Minkä vallan paavius asetti? Ja minkä vallan puolesta paavius itse asiassa nousi seisomaan jakeen kolmekymmentäyksi aivan alussa?

Laodikealaisen adventismin oppimattomat, jotka ovat uskoneet iankaikkisen elämänsä sellaisten miesten käsiin, joiden on osoitettu olevan kykenemättömiä lukemaan sinetöityä kirjaa, saattavat hyvinkin tuntea olonsa mukavaksi, kun heidän syyhyäviä korviaan hyväilläään tuollaisella turmeltuneella raamatullisella sovellutuksella, mutta vieläkin järjettömämpää on yrittää ottaa se historia, joka heidän on virheensä ylläpitämiseksi yksilöitävä, ja sovittaa se yhteen Danielin kirjan yhdennentoista luvun kuuden viimeisen jakeen kanssa.

Neuvostoliiton romahdukseen johtaneessa historiassa, jonka voidaan osoittaa olevan esitetty Danielin kirjan yhdentoista luvun neljännessäkymmenennessä jakeessa etelän kuninkaana, Yhdysvaltojen sotilaallinen voima asettui paaviuden tueksi, kun Ronald Reagan solmi salaisen liiton Raamatun profetian antikristuksen kanssa. Näin se antoi merkin siitä, että kaikki protestanttinen vastarinta paaviuden nousua vastaan oli Yhdysvalloissa kukistettu, kuten pakanallisuuden vastarinnan poistaminen vuonna 508 esikuvallisesti osoitti. Kohdassa pohjoisen kuningas (paavius) pyyhkäisi ensin pois Neuvostoliiton vuonna 1989, ja teki sen ”sotavaunujen” ja ”ratsumiesten” kumppanuudessa, jotka edustavat Yhdysvaltojen sotilaallista voimaa, sekä myös Yhdysvaltojen taloudellisen voiman avulla, jota ”laivat” edustavat.

Yhdysvallat olivat ne ”käsivarret”, jotka nousivat paavinvallan tueksi. Protestanttisuus poistettiin, aivan kuten pakanuuden vastarinta kukistettiin vuoteen 508 mennessä. Jakeessa neljäkymmentäyksi Yhdysvallat joutuvat paavinvallan valloittamiksi, ja Yhdysvaltain perustuslaki,

joka on Yhdysvaltojen ”voiman pyhäkkö”, kukistetaan, kun Yhdysvallat asettavat Pohjoisen kuninkaan (paavinvallan) maan valtaistuimelle, niin kuin pakanallinen Rooma teki vuonna 538. Jos luette tällä verkkosivustolla olevia artikkeleita, voitte ladata The Time of the End -lehden ja lukea perusteellisemman esityksen Danielin kirjan yhdenkymmentä luvun kuudesta viimeisestä jakeesta, mutta tässä me yksinkertaisesti osoitamme, että ”jokapäiväisen” samastaminen Kristuksen pyhäkköpalvelukseen on symbolin väärä sovellus. Teemme tämän osoittaaksemme, että tämä väärä sovellus tuotiin laodikealaisen adventismin ylle tarkoituksellisen valheen kautta.

Seuraavassa artikkelissa jatkamme profeettallisen valheen tarkastelua.

”Meillä ei ole aikaa hukattavana. Vaivalloiset ajat ovat edessämme. Sotahenki kuohuttaa maailmaa. Pian toteutuvat ne ahdistuksen vaiheet, joista profetioissa on puhuttu. Danielin kirjan yhdestoista luku on lähes saavuttanut täydellisen täyttymyksensä. Paljon siitä historiasta, joka on toteutunut tämän profetian täyttymyksenä, tulee toistumaan.

”Kolmannessakymmenennessä jakeessa puhutaan vallasta, joka ’murehtii ja palajaa ja on vihoissansa pyhää liittoa vastaan; sillä hän tekee, hän palajaa vielä ja pitää yhtä niiden kanssa, jotka pyhän liiton hylkäävät. Ja sotajoukot seisovat hänen puolellansa, ja he saastuttavat pyhäkön, linnoituksen, ja poistavat jokapäiväisen uhrin, ja asettavat hävityksen kauhistuksen. Ja ne, jotka tekevät jumalattomasti liittoa vastaan, hän viettelee luopumukseen imartelemisilla; mutta kansa, joka tuntee Jumalansa, pysyy lujana ja tekee suuria tekoja. Ja ymmärtäväiset kansan keskellä opettavat monia; mutta he kaatuvat miekkaan ja liekkiin, vankeuteen ja ryöstöön, moniksi päiviksi. Ja kun he kaatuvat, heitä autetaan vähäisellä avulla; ja monet liittyvät heihin petollisesti. Ja muutamat ymmärtäväisistä kaatuvat, jotta heitä koeteltaisiin ja puhdistettaisiin ja valkaistaisiin lopun aikaan asti; sillä se tapahtuu vielä määrättynä aikana. Ja kuningas tekee tahtonsa mukaan; ja hän korottaa itsensä ja ylentää itsensä yli jokaisen jumalan ja puhuu ihmeellisiä Jumalain Jumalaa vastaan, ja menestyy, kunnes viha on täyttynyt; sillä mikä on määrätty, se tapahtuu.’ Daniel 11:30–36.

”Näiden sanojen kuvailemien kaltaisia tapahtumia tulee ilmenemään. Näemme todistusaineistoa siitä, että Saatana on nopeasti saamassa vallan niiden ihmismielten yli, joiden silmien edessä ei ole Jumalan pelkoa. Lukekoot kaikki tämän kirjan profetiat ja ymmärtäköt ne, sillä me olemme nyt astumassa siihen ahdistuksen aikaan, josta on puhuttu:

”Ja siihen aikaan nousee Miikael, se suuri ruhtinas, joka seisoo kansasi lasten suojana; ja on oleva ahdistuksen aika, jollaista ei ole ollut siitä saakka, kun kansoja on ollut, aina siihen aikaan asti; mutta siihen aikaan sinun kansasi pelastuu, jokainen, joka havaitaan kirjaan kirjoitetuksi. Ja monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen. Ja ymmärtäväiset loistavat niin kuin taivaanvahvuuden kirkkaus, ja ne, jotka saattavat monet vanhurskauteen, niin kuin tähdet, aina ja iankaikkisesti. Mutta sinä, Daniel, sulje nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti: monet harhailevat sinne tänne, ja tieto lisääntyy.’ Daniel 12:1–4.” Käsikirjoitusjulkaisut, numero 13, s. 394.